

MECANISM DE SINCRONIZARE PRIN BLOCURI EVENIMENT

Nicolae Robu

Universitatea Tehnică din Timișoara

Rezumat: Lucrarea prezintă soluțiile adoptate în implementarea unui mecanism de sincronizare prin blocuri eveniment, în cadrul executivului de timp real RTC86, conceput și realizat de autor, sub sistemul de operare MS-DOS, ca extensie a mediului de programare TURBO C. Se evocă noțiunea de *bloc eveniment*, iar apoi se arată modul de implementare a blocurilor eveniment propriu-zise, în executivul RTC86, și pun în evidență funcțiile mecanismului de sincronizare prin blocuri eveniment, înglobat în executivul RTC86, și principiile care au stat la baza implementării lor. Textul C al acestor funcții este, și el, redat. **Cuvinte cheie:** sincronizare, eveniment, proces, scheduler, așteptare, "time-out".

1. Introducere

După cum se cunoaște, din punct de vedere conceptual [1,2], un bloc eveniment este un ansamblu format dintr-o variabilă booleană B și o coadă C.

Valoarea "1" a variabilei semnifică faptul că un eveniment săruia ea și se asociază s-a produs, iar valoarea "0" - că evenimentul nu s-a produs. Evident, la crearea blocului eveniment, se asigură pentru variabilă valoarea "0", iar coada se videază.

Cind un proces ajunge în stadiul în care necesită sincronizarea cu un eveniment, se autoblochează și se înscrie în coada de așteptare a blocului eveniment asociat evenimentului respectiv. Cind evenimentul se produce, datele procesele înscrise în coadă de așteptare la el sunt deblocate deodată. Transpare, din aceste precizări, faptul că mecanismul de sincronizare prin blocuri eveniment **nu** **sigură memorarea evenimentelor**. De aceea, variabila B nici nu trebuie să existe de facto; prezența ei în definiția blocului eveniment este bazată exclusiv pe considerente conceptuale.

În prezintă, în continuare, soluțiile adoptate pentru implementarea blocurilor eveniment și a funcțiilor conexe, în executivul de timp real RTC86, conceput și realizat de autor.

Se precizează că RTC86 este un executiv gresat pe sistemul de operare MS-DOS, prezentându-se ca o extensie a mediului de programare TURBO C. Cu ajutorul acestei extensii, mediul TURBO C îi se conferă facilități de dezvoltare a programelor multitasking în timp real. Prin abilitățile de care dispune, prin eficiența de utilizare a procesorului și timpii de răspuns pe care le asigură la nivelul programelor de aplicație, executivul RTC86 se înscrie în rîndul instrumentelor software destinate domeniului informaticii industriale [3,4].

2. Tipul de dată EVENT

Implementarea unui mecanism de sincronizare prin blocuri eveniment presupune, înainte de toate, adoptarea unei acceptări concrete asupra noțiunii de bloc eveniment. S-a adoptat ca blocul eveniment să fie o structură formată din:

- un tablou de tipul *unsigned short*, cu *MAX_TSK* (numărul maxim al proceselor acceptabile în sistem) elemente, dedicat a servirii drept coadă a blocului eveniment; s-a ales numele *coada* pentru acest tablou;
- o variabilă de tipul *pointer* către un întreg scurt fără semn, avind rolul de a asista intrarea în și ieșirea din coada blocului eveniment; s-a ales numele *pie* pentru această variabilă.

Dacă adoptăm numele *EVENT* pentru această structură, atunci ea va putea fi introdusă așa cum se arată în figura 1.

```
typedef struct {  
    ushort coada[MAX_TSK];  
    ushort *pie;  
} EVENT;
```

Notă: *ushort* este prescurtare de la *unsigned short*.

Figura 1. Tipul de dată EVENT

Este firesc ca toate blocurile eveniment de care se dispune în sistem să fie grupate sub formă unui tablou. Dăm numele *evn []* acestui tablou. Dacă admitem că numărul maxim de blocuri eveniment este *MAX_EVN*, atunci tabloul *evn []*, care trebuie să fie, din motivele lesne de înțeles, de clasă *extern*, va fi declarat așa cum se arată în figura 2.

```
extern EVENT evn [MAX_EVN];
```

Figura 2. Declarația tabloului de blocuri eveniment *evn []*

Un bloc eveniment concret, va fi exploarat cu ajutorul indicei său în cadrul tabloului de blocuri eveniment, introducând cîte un identificator sugestiv, pentru fiecare indice.

3. Funcțiile de operare asupra blocurilor eveniment

În executivul de timp real RTC86, referirile utilizatorului la blocurile eveniment sunt posibile doar prin intermediul unui set de funcții dedicate. Ansamblul acestora, prezentate, sintetic în figura 3, împreună cu blocurile eveniment propriu-zise, constituie mecanismul de sincronizare.

```
void c_init(void)  
/* initializează tabloul de blocuri */  
/* eveniment, prin atribuirea valorii */  
/* NULL componentelor pie ale tuturor */  
/* elementelor sale */
```

```

1 ushort e_creat(void)
/* alocă un element al tabloului _evn []
/* și furnizează indicele respectivului
/* element
2
3 void e_destroy(ushort ind_evn)
/* dezalocă elementul tabloului _evn []
/* cu indicele ind_evn, repunindu-l la
/* dispoziția funcției e_creat()
4
5 ushort e_wait(ushort ind_evn, ushort timeout)
/* blochează procesul curent și-l înscrie
/* în coada blocului eveniment cu indicele
/* cele ind_evn; reține valoarea argumentului
/* timeout ca timp limită cît
/* procesul curent poate rămîne blocat
/* la blocul eveniment; returnează o
/* valoare nulă, dacă deblocarea se
/* produce înaintea expirării timpului,
/* altfel - una nenulă;
6
7 void e_signal(ushort ind_evn)
/* deblochează toate procesele aflate în
/* coada blocului eveniment cu indicele
/* ind_evn

```

Figura 3. Funcțiile de operare asupra blocurilor eveniment

Funcția e_init()

Accastă funcție are rolul de a inițializa tabloul de blocuri eveniment, prin stabilirea valorii *NULL* pentru componentele *pie* ale tuturor elementelor sale.

Textul funcției *e_init()* este redat în figura 4.

```

1 void e_init(void)
2 {
3     register EVENT *e;
4     register unsigned j;
5     e=& evn[0];
6     for (j=0;j<MAX_EVN;j++) {
7         e->pie=NULL;
8         e++;
9     }
10 }

```

Figura 4. Textul funcției *e_init()*

Funcția e_creat()

Funcția *e_creat()* are rolul de a identifica un element liber al tabloului de blocuri eveniment *_evn []* și de a-l aloca, furnizînd indicele - i. De asemenea, funcției *e_creat()* îi revine sarcina de a poziționa pointerul *pie* al blocului eveniment pe care îl alocă, pe primul element al cozii. Textul funcției *e_creat()* este redat în figura 5.

```

1 ushort e_creat(void)
2 {
3     register EVENT *e;
4     register unsigned n;
5     e=& evn[0];
6     n=0;
7     lock();

```

```

8     while ((e->pie)&&(n < MAX_EVN)) {
9         e++;
10        n++;
11    }
12    /* în ciclul while, s-a considerat că un bloc
13    /* eveniment încă nealocat se distinge prin
14    /* valoarea NULL a componentei sale pie
15    /* (a se vedea e_init() și e_destroy())
16    if (n < MAX_EVN) {
17        e->pie=&(e->coadă[0]);
18        /* se poziționează pie pe
19        /* primul element al cozii
20    }
21    else {
22        /* eșec: nici un bloc eveniment nu este liber
23    }
24    unlock();
25    return (n);
26    /* se furnizează indicele
27    /* blocului eveniment alocat
28 }

```

Figura 5. Textul funcției *e_creat()*.

Funcția e_destroy()

Funcția *e_destroy()* are rolul de a dezaloca elementul tabloului de blocuri eveniment *_evn []* cu indicele specificat prin valoarea argumentului ei, atribuind valoarea *NULL* componentei *pie* a acestui element. În acest fel, elementul în cauză este lăsat la dispoziția funcției *e_creat()*, în vederea unei noi alocări.

Pentru a se exclude posibilitatea apariției unor situații critice ca urmare a unor erori de programare, se interzice distrugerea unui bloc eveniment a cărui coadă este nevidă. Funcția *e_destroy()* va efectua o verificare a cozii blocului eveniment vizat a fi distrus, procedind la distrugere doar dacă această coadă este vidă. Altfel, acțiunea funcției se va rezuma la generarea unui mesaj de eroare.

Textul funcției *e_destroy()* face obiectul figurii 6.

```

1 void e_destroy(ushort ind_evn)
2 {
3     register EVENT *e;
4     e=& evn[ind_evn];
5     lock();
6     if (e->pie!=&(e->coada[0])) {
7         /* eroare: coadă este nevidă
8     }
9     else {
10        e->pie=NULL;
11    unlock();
12 }

```

Figura 6. Textul funcției *e_destroy()*.

Funcția e_wait()

Funcția *e_wait()* are rolul de a bloca procesul care îl execuță și de a-l înscrie în coada blocului eveniment cu indicele specificat prin argumentul *ind_evn*. Operația de

locare a procesului în cauză se asigură prin apelul unei unctionii denumită *sleep()*. Această funcție realizează inclusiv limitarea timpului căt un proces poate rămâne blocat. Cel de-al doilea argument al funcției *e_wait()* este transmis de către ea funcției *sleep()*. Neproducerea evenimentului în intervalul stabilit prin acest argument va duce la deblocarea automată a taskului în cauză. O semenea deblocare reprezintă o anomalie care trebuie ratată în mod corespunzător de către utilizator. În sprijinul acestuia, funcția *e_wait()* returnează o valoare *unsigned short* nenulă, în cazul în care anomalia s-a petrecut, și nulă, îl fel. Această valoare se generează, primar, la nivelul *scheduler-ului*, fiind, apoi, preluată de către funcția *sleep()* și returnată funcției *e_wait()*.

În conformitate cu cele de mai sus, funcția *e_wait()* a fost implementată prin textul din figura 7.

```

1 ushort e_wait(ushort ind_evn, ushort timeout)
2 {
3     register EVENT *e;
4     register ushort aux;
5     e=& evn[ind_evn];
6     _lock_();
7     *e->pie=_task_crt;
8     e->pie++;
9     aux=sleep(timeout);
10    _unlock_();
11    return (aux);
12 }
```

Figura 7. Textul funcției *e_wait()*.

Funcția *e_signal()*

Funcția *e_signal()* are rolul de a debloca toate procesele blocate în coada blocului eveniment cu indicele specificat în argumentul său *ind_evn*. Deblocarea proceselor se asigură prin apelul unei funcții cu numele *wakeup()*. Dacă un proces nu așteaptă evenimentul în cauză, funcția *e_signal()* nu are nici un efect.

Textul funcției *e_signal()* este redat în figura 8.

```

1 void e_signal(ushort ind_evn)
2 {
3     register EVENT *e;
4     register ushort tsk;
5     e=& evn[ind_evn];
6     _lock_();
7     while (e->pie!=&(e->coada[0])) {
8         e->pie--;
9         tsk=*e->pie;
10        wakeup(tsk);
11    }
12    _unlock_();
13 }
```

Figura 8. Textul funcției *e_signal()*

Se poate înțelege, din cele de mai sus, că procesele care utilizează pentru sincronizare mecanismul blocurilor eveniment trebuie să execute, cînd ajung în punctul în care se impune sincronizarea, funcția *e_wait()*, cu referire la blocul eveniment asociat evenimentului în cauză. Semnalarea evenimentului se va asigura prin funcția *e_signal()* cu referire la același bloc eveniment. Funcția *e_signal()* poate fi prevăzută fie într-un alt proces, fie într-o rutină de tratare de intrerupere, după cum evenimentul este abstract, respectiv concret. Figura 9 ilustrează cele de mai sus, pentru cazul sincronizării a două procese, A și B, cu un eveniment e, de tip concret.

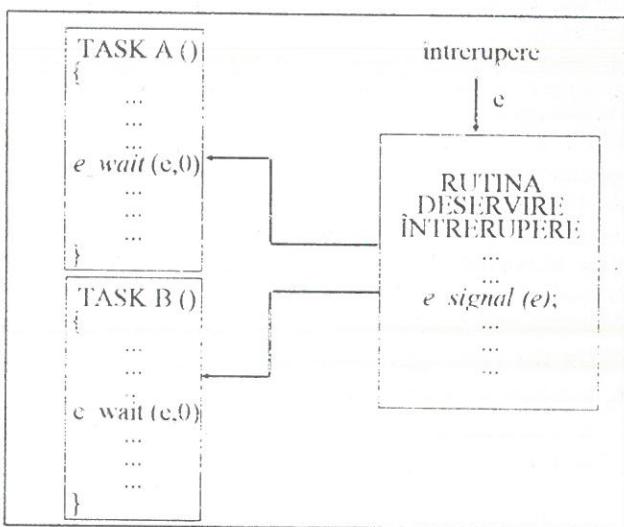

Figura 9. Sincronizarea proceselor A și B cu evenimentul legat de intreruperea e.

4. Concluzii

Soluțiile prezentate sunt înglobate în executivul de timp real RTC86. Ele conferă acestui executiv capacitatea de a realiza elegant sincronizarea interprocese, respectiv sincronizarea proceselor cu diverse evenimente concrete, în condițiile unui consum redus de timp procesor.

Bibliografie

1. ALLWORTH, S.T.: Introduction to Real-Time Software Design, Macmillan Press Ltd., London, 1981.
2. BALTAC V., s.a.: Sisteme interactive și limbaje conversionale. Utilizare și proiectare, Editura Tehnică, București, 1984.
3. PEREZ, J.P.: Systemes Temps Reel -Méthodes de Specification et de Conception, Dunod, Paris, 1990.
4. TSCHIRHART, D.: Commande en Temps Réel, Dunod, Paris, 1990.